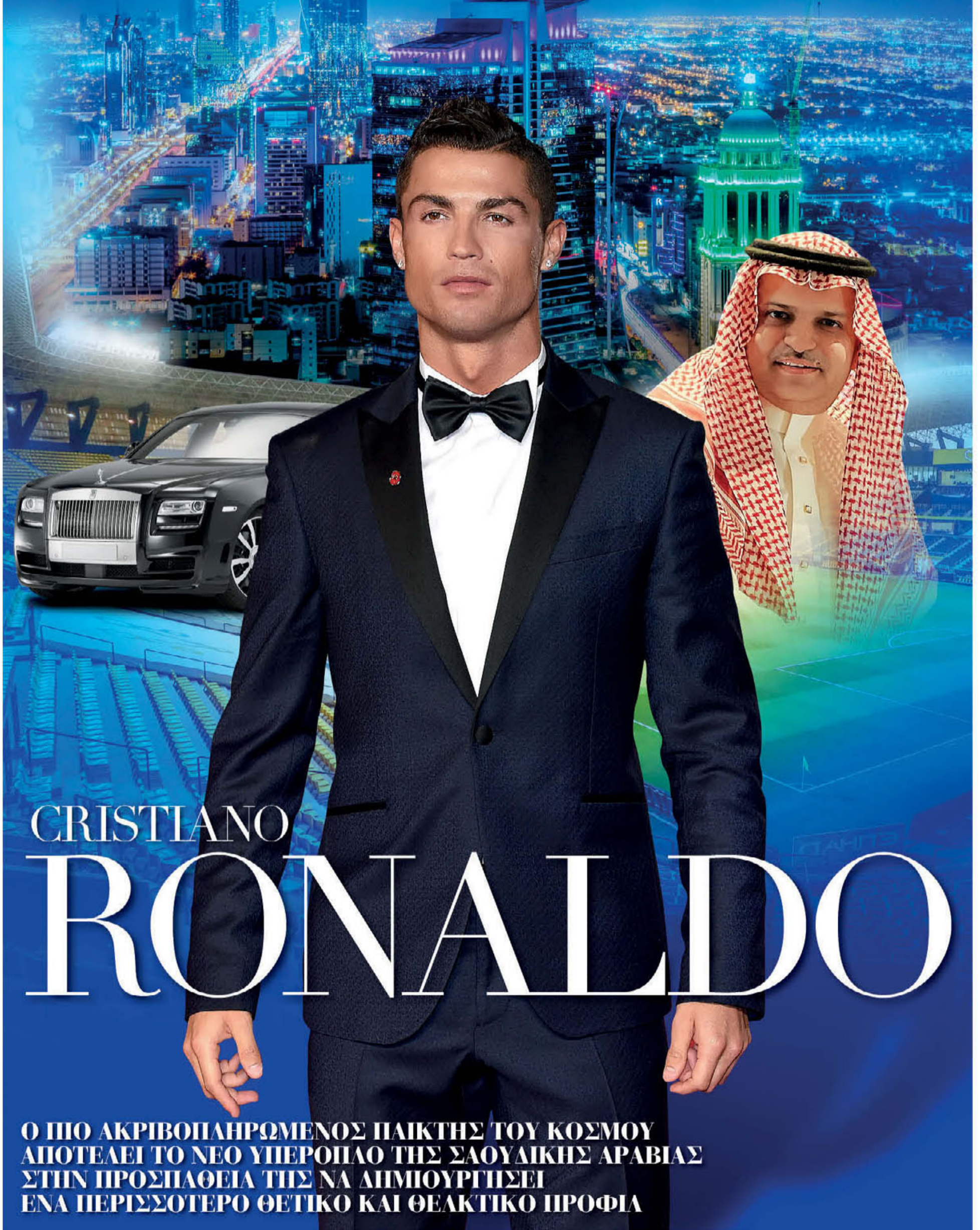

BHMAGAZINO

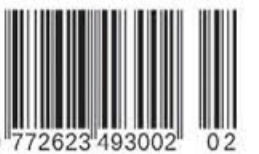

CRISTIANO

RONALDO

**Ο ΠΙΟ ΑΚΡΙΒΟΠΛΗΡΩΜΕΝΟΣ ΠΑΙΚΤΗΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΤΟ ΝΕΟ ΥΠΕΡΟΠΛΟ ΤΗΣ ΣΑΟΥΔΙΚΗΣ ΑΡΑΒΙΑΣ
ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΗΣ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕΙ
ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΘΕΤΙΚΟ ΚΑΙ ΘΕΛΑΚΤΙΚΟ ΠΡΟΦΙΛ**

**ΑΡΤΟΥΡ ΛΑΡΟΥ Ο ΔΙΑΣΗΜΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΣΕ ΜΙΑ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ
ΣΑΝ ΝΤΙΕΓΚΟ Η ΠΟΛΗ ΤΩΝ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΩΝ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΩΝ
ΡΟΥΝΤΟΛΦ ΝΟΥΡΕΓΕΦ Η ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΚΟΥΡΦΑΙΟΥ ΧΟΡΕΥΤΗ**

9 772623 493002 02

● Η βιβλιοθήκη Geisel στο campus του University of California, San Diego (UCSD) σχεδιάστηκε από το αρχιτεκτονικό γραφείο William L. Pereira & Associates.

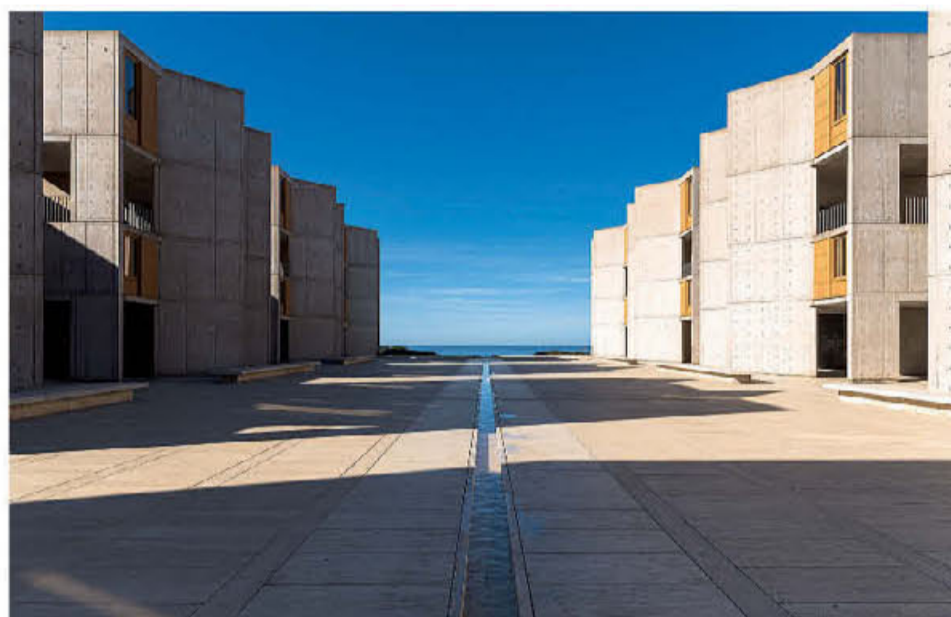
Η πόλη της Νότιας Καλιφόρνιας έχει να επιδείξει ένα πρωτότυπο μείγμα αισθητικών αρχιτεκτονικών αναζητήσεων.

ΤΑ ΠΟΛΛΑ ΠΡΟΣΩΠΑ Τ

Το Ινστιτούτο Βιολογικών Σπουδών Σολκ σε σχέδια Λούις Καν.

ΑΠΟ ΤΗ ΜΑΡΙΑΕΝΑ ΑΣΤΡΑΠΕΛΛΟΥ

Ενα αστικό κέντρο στη Νότια Καλιφόρνια, η δεύτερη πιο μεγάλη πόλη της ηλιόλουστης Πολιτείας μετά το Λος Άντζελες, σε επαφή με τον Ειρηνικό Ωκεανό και δίπλα στα σύνορα με το Μεξικό. Αναπόφευκτα, η αρχιτεκτονική του Σαν Ντιέγκο ανταποκρίνεται σε ποικίλες πολιτιστικές επιρροές και φυσικές συνθήκες, άλλωστε αναφέρεται συχνά και ως η «γενέτειρα» της Καλιφόρνιας, καθώς εκεί δημιουργήθηκε ο πρώτος μόνιμος οικισμός από Ευρωπαίους (εν προκειμένω Ισπανούς) και η πρώτη ιεραποστολή για τον αποικισμό της περιοχής το 1769. Στην πόλη βλέπει κανείς ένα melange από βικτωριανά σπιτικά, καλιφορνέζικα bungalows με στοιχεία εμπνευσμένα από το βρετανικό κίνημα Arts and Crafts, σπιτικά αποικιοκρατικού στυλ, δείγματα της μοντέρνας αρχιτεκτονικής των μέσων του 20ού αιώνα, μεσογειακού τύπου κατοικίες, ράντσα αλλά και την αδιαμφισβήτητη επιρροή του ιδιώματος του Φρανκ Λόιντ Ράιτ, που θεωρείται ο μεγαλύτερος αμερικανός αρχιτέκτονας του 20ού αιώνα και ο οποίος έζησε κάποια στιγμή στην πόλη, αλλά παρά τους ευσεβείς πόθους των κατοίκων της και τον αστικό μύθο που καλλιιεργήθηκε δεν έχτισε κάτι εκεί. Αυτοί που όντως δημιούργησαν αρχιτεκτονική για την πόλη ήταν πρώην μαθητευόμενοι του στο πρόγραμμα Taliesin Fellowship στο Ουισκόνσιν τη δεκαετία του '30, αλλά και θαυμαστές του έργου του. Στο Σαν Ντιέγκο δεσπόζουν βέβαια κλασικά εμβληματικά κτίρια αλλά υπάρχουν και σύγχρονες κατασκευές που εμπλουτίζουν αυτό το δημιουργικό καλειδοσκόπιο.

Οι κλασικές αξίες

Η αρχιτεκτονική του μπρουταλισμού βρίσκει μια ευεπίφορη, φουτουριστικού τύπου έκφραση στην κεντρική βιβλιοθήκη Geisel στο campus του University of California, San Diego (UCSD). Το οκτώροφο κτίριο που χτίστηκε το 1970 σχεδιάστηκε από το αρχιτεκτονικό γραφείο William L. Pereira & Associates, αλλά τελικά πήρε το τωρινό όνομά του στα μέσα της δεκαετίας του 1990 προκειμένου να αποτίσει φόρο τιμής στον Θόνορ Σους Γκάζελ (1904-1991) και τη σύζυγό του Οντρεϊ. Ο περί ου ο λόγος Γκάζελ δεν είναι άλλος από τον περίφημο Dr Seuss, τον διάσημο συγγραφέα παιδικών βιβλίων ο οποίος έχει πουλήσει περισσότερα από 600

ΤΟΥ ΣΑΝ ΝΤΙΕΓΚΟ

ΡΟΥΝΤΟΛΦ ΝΟΥΡΕΓΕΦ ΤΟ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ

Με αφορμή τη συμπλήρωση των 30 χρόνων από τον θάνατο ενός από τους μεγαλύτερους χορευτές που γνώρισε η ανθρωπότητα ανατρέχουμε στον μυθιστορηματικό βίο του.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΒΙΑΟ

Σε πείσμα των νόμων της φύσης που θέλουν ακόμα και τα αστέρια να πεθαίνουν, υπάρχουν ορισμένα αστέρια που λάμπουν για πάντα. Και που θα φωτίζουν αιώνια τις ζωές των ανθρώπων, δείχνοντάς τους τον δρόμο προς έναν κόσμο δημιουργίας, προσφοράς, έμπνευσης και ομορφιάς. Ένα από τα πιο λαμπρά ανάμεσά τους είναι το αστέρι του Ρούντολφ Νουρέγεφ. Τριάντα χρόνια μετά τον θάνατό του, ο ταταρικής καταγωγής ρώσος χορευτής και χορογράφος παραμένει κορυφαίος των κορυφαίων, μαζί με τον Νιζίνσκι και την Πάβλοβα, στο πάνθεον των ομότεχμών του. Χορευτική ιδιοφυΐα και ταλέντο που σχεδόν υπερέβη τα ανθρώπινα όρια, καλλιτέχνης που με την παρουσία του και με το έργο του επηρέασε όσο λίγοι την τέχνη του χορού, συγκινεί και εντυπωσιάζει με τις μαγνητοσκοπημένες εμφανίσεις του και με τις χορογραφίες του που ακόμα παρουσιάζονται στις μεγάλες σκηνές, εμπνέει καλλιτέχνες και κοινό, λατρεύεται ως θεός από τις νέες γενιές των χορευτών που ακολουθούν τα βήματά του ατενίζοντας με δέος το μεγαλείο του αλλά και ελπίζοντας (γιατί όχι;) να γίνουν οι επόμενοι Νουρέγεφ. Αυτοί είναι μερικοί από τους σημαντικότερους σταθμούς της ζωής του, μιας ζωής γεμάτης περιπέτειες, αγώνες και επιτυχίες.

17 ή 18 Μαρτίου 1938

Ερχεται στη ζωή ο μοναχογιός και τέταρτο παιδί του Χαμίτ Νουρέγεφ και της Φαρίντα Αλιούλοβα-Νουρέγεβνα. Ο απρόβλεπτος τοκετός έγινε σε ένα βαγόκι του Υπεροιβηρικού Σιδηροδρόμου, κάπου κοντά στη λίμνη Βαϊκάλη, καθώς η μητέρα ταξίδευε μαζί με τις κόρες της προς το Βλαδιβοστόκ για να συναντήσει τον ενταγμένο στον Κόκκινο Στρατό άνδρα της. Και ο Χαμίτ και η

Φαρίντα κατάγονταν από μουσουλμανικές ταταρικές οικογένειες.

Τα παιδικά χρόνια

Τελικά η οικογένεια εγκαταστάθηκε στην πόλη Ούφα της Σοβιετικής Δημοκρατίας του Μπασκορτοστάν (Μπασκίρια), όπου ζούσε σε εξαιρετικά δυσχερείς συνθήκες. Κατοικούσε σε ένα ξύλινο ετοιμόρροπο σπίτι και διατρεφόταν σχεδόν αποκλειστικά με πατάτες. Ο Νουρέγεφ πολλά χρόνια μετά, και ενώ είχε γίνει διάσημος, θυμόταν πως Τα παιδιά στο σχολείο τον κοροϊδεύαν επειδή δεν εί-

χε παπούτσια, ούτε παλτό, παρά αναγκαζόταν να φορά το κοριτσιόσικο πανωφόρι μίας από τις αδελφές του για να μην πεθάνει από το κρύο. Η μητέρα έδινε αγώνα για την επιβίωση των παιδιών της. Ο πατέρας έλειπε συχνά λόγω της στρατιωτικής θητείας του, γεγονός που εξηγεί σε μεγάλο βαθμό τις δύσκολες σχέσεις που αναπτύχθηκαν ανάμεσα σε εκείνον και στον μοναχογιό του.

Παραμονή Πρωτοχρονιάς 1945

Για να γιορτάσουν το πέραςμα στον νέο χρόνο, η

Επάνω:

Ο Ρούντολφ Νουρέγεφ και η Μάργκο Φοντέιν σε στιγμιότυπο από τη «Λίμνη των κύκνων» το 1967.

Δεξιά: Ο Νουρέγεφ φωτογραφημένος σε μία από τις επισκέψεις του στην Αθήνα.

●
 Πρόβα για το
 μπαλέτο του
 Ιγκορ Στραβίνσκι
 «Απόλλων
 μουσνήτης», στο
 Παρίσι το 1974.

μαμά Φαρίντα εξασφάλισε ένα εισιτήριο και κατάφερε να βάλει λαθραία όλα τα παιδιά της στην Όπερα της πόλης όπου παιζόταν το πατριωτικό μπαλέτο «Τα τραγούδια των γερανών». Η σολίστ του συγκροτήματος και πρωταγωνίστρια της βραδιάς, πρίμα μπαλαρίνα Ζαΐτούνα Νεζρενίνοβα, μάγεψε τον μικρό Ρούντολφ, ο οποίος από την ώρα που την είδε στη σκηνή αποφάσισε πως θα γινόταν χορευτής.

Οι ανηδράσεις του πατέρα

Το νέο αγόρι άρχισε να χορεύει παραδοσιακούς χορούς στο σχολείο του αλλά και να συνεργάζεται με ερασιτεχνικές ομάδες χορού όποτε αυτές χρειάζονταν ένα παιδί για κάποια χορογραφία τους. Ξεκίνησε μαθήματα χορού με δύο καθηγήτριες που αμέσως

διέγνωναν το μεγάλο ταλέντο του. Ο πατέρας του τού απαγόρευσε να συνεχίσει, θεωρώντας πως το κλασικό μπαλέτο δεν είναι ανδρική δουλειά. Η μητέρα του όμως συνέχισε κρυφά να τον συνοδεύει στα μαθήματα και στις παραστάσεις του. Στα 15 του χρόνια ο Ρούντολφ Νουρέγεφ άρχισε να κερδίζει λίγα χρήματα, γεγονός που του επέτρεψε να συνεχίσει την εκπαίδευσή του.

Οι πρώτες ευκαιρίες

Σε περιοδεία στη Μόσχα του μπαλέτου με το οποίο συνεργαζόταν, ο Ρούντολφ αντικατέστησε έναν χορευτή χωρίς να έχει διδαχθεί το σόλο του, χορεύοντάς το από μνήμης και εντυπωσιάζοντας. Ακολούθως, αν και τραυματισμένος, έδωσε οντισιόν για τα Μπαλέτα Μπαλσσί και πέρασε. Όμως, χρησιμοποιώντας

τα λίγα χρήματα που είχε, έβγαλε ένα εισιτήριο με το τρένο για το Λένινγκραντ ακολουθώντας τη συμβουλή των καθηγητριών του που του έλεγαν πως έπρεπε να σπουδάσει στη φημισμένη σχολή χορού της πόλης. Έκανε οντισιόν και τον δέχτηκαν. «Ή θα γίνεις ένας λαμπρός χορευτής ή μια τεράστια αποτυχία – με πιο πιθανή την εκδοχή της αποτυχίας» του είπε ένα από τα μέλη της κριτικής επιτροπής. Ο Νουρέγεφ δούλεψε σκληρά για να τον διαψεύσει. Ο δάσκαλος χορού Αλεξάντερ Πούσκιν τον ξεχώρισε, του δίδαξε τα μυστικά της τέχνης του και τον στήριξε με κάθε τρόπο, ακόμα και φιλοξενώντας τον στο σπίτι του. Λέγεται μάλιστα πως η σύζυγος του καθηγητή του ήταν ο πρώτος μεγάλος (και παράνομος) έρωτας του νεαρού χορευτή.

Προκλητικός και καβγατζής

Στα επόμενα χρόνια η εξέλιξη του Νουρέγεφ ήταν τόσο λαμπρή που του πρότειναν να υπογράψει συμβόλαια και από τα Μπαλέτα Κίροφ και από τα Μπαλέτα Μπαλσσί. Επέλεξε τα Κίροφ. Επειτα από έναν σοβαρό τραυματισμό του ο γιατρός που τον εξέτασε αποφάνθηκε πως δεν θα χόρευε ποτέ ξανά. Εκείνος συνέχισε να χορεύει και να κερδίζει όλο και περισσότερη δημοφιλία στο ρωσικό κοινό διαψεύδοντάς τον. Γνωστός όμως άρχισε να γίνεται και για τον εκρηκτικό και συχνά τραχύ έως και αγενή χαρακτήρα του. Οι καβγάδες του με τους καθηγητές, τους χορογράφους και τους συναδέλφους του ήταν σχεδόν καθημερινοί. Τους προκαλούσαν κυρίως η ισχυρογνωμοσύνη του και η επιμονή του να έχει την

Τα παιδιά στο σχολείο τον κοροΐδευαν επειδή δεν είχε παπούτσια, ούτε παλτό, παρά αναγκαζόταν να φορά το κοριτσίστικο πανωφόρι μίας από τις αδελφές του για να μην πεθάνει από το κρύο

ΣΑΤΟ ΝΤΕ ΣΑΜΠΟΡ

Γνωριμία με την ιστορία του ομορφότερου κάστρου της Κοιλιάδας του Λίγηρα, αν όχι ολόκληρης της Γαλλίας.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΑ ΒΙΑΟ

Αρκετά χρόνια πριν, η πρώτη μου επίσκεψη στην Κοιλιάδα του Λίγηρα δεν είχε γίνει με τις πιο ιδανικές συνθήκες. Ξεκινήσαμε από το Παρίσι με αυτοκίνητο για να διασχίσουμε τα 210 χιλιόμετρα ως τον προορισμό μας, ένα Σάββατο με φοβερή κίνηση στους δρόμους (θα αποφύγω να σχολιάσω πώς οδηγούν οι Γάλλοι) και με πολλή, υπερβολικά πολλή για την περιοχή, ζέστη. Εξαιτίας της κυκλοφοριακής συμφόρησης οι δυόμισ

ώρες της διαδρομής (τόσο την υπολόγιζαν οι ηλεκτρονικοί χάρτες) έγιναν τέσσερις ώρες – αν θέλετε το πιστεύετε! Κοντολογίς, περάσαμε όλο το πρωί σε ένα αυτοκίνητο που η ζέστη το είχε μετατρέψει σε χαμάμ. Φθάνοντας επιτέλους στο Σατό ντε Σαμπόρ, το πρώτο από τα κάστρα που θα εξερευνούσαμε στην περιοχή, ήμασταν κιόλας ερείπια και αρκετά εκνευρισμένοι από την ταλαιπωρία. Ομολογώ πως όταν αντίκρισα το μεγαλοπρεπές κτίριο με τους εντυπωσιακούς πύργους,

τους τρούλους και το υπέροχο πάρκο που καταλήγει στις όχθες του ποταμού Κοσόν, το πρώτο πράγμα που ένιωσα ήταν πανικός. Ήταν τρόμος στη σκέψη των εκατοντάδων σκαλιών που θα έπρεπε να ανεβώ (ήμουν, είπαμε, ήδη αποκαμωμένος από τη ζέστη και την υγρασία) για να το επισκεφθώ. Ομως τελικά η περιήγηση στο μεγαλύτερο (για πολλούς και το ωραιότερο) κάστρο της περιοχής αποδείχθηκε σχεδόν θεραπευτική. Η ομορφιά γύρω μας γρήγορα εξαφάνισε

κάθε κούραση. Το ιστορικό παρελθόν «ζωντάνεψε» εξιδανικευμένο, παρασύροντάς μας σε ένα γοητευτικό ταξίδι.

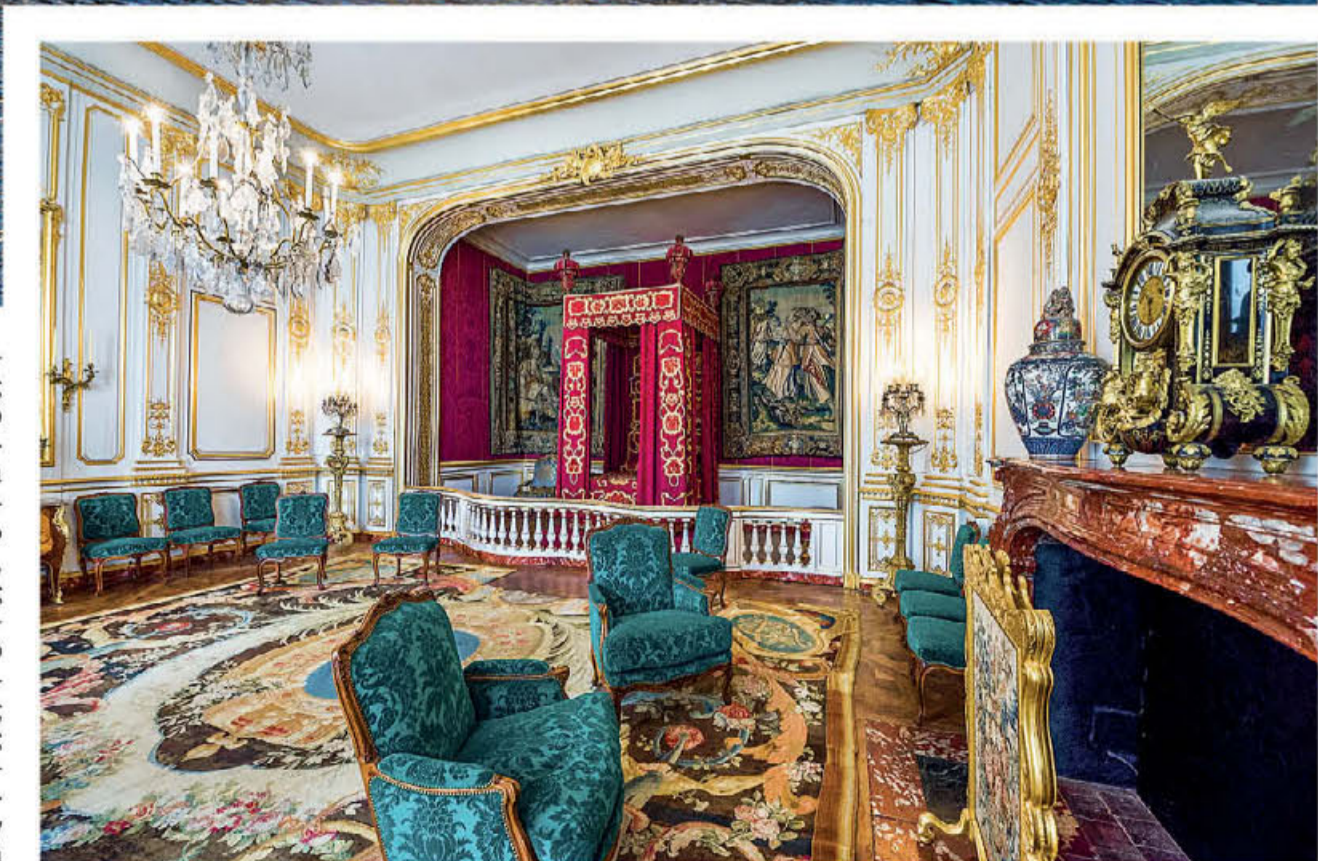
Ο βασιλιάς της Αναγέννησης

Το Σατό ντε Σαμπόρ κτίστηκε ως κληρονομικό καταφύγιο για τον βασιλιά Φραγκίσκο Α' της Γαλλίας. Ο οποίος πέρασε στην Ιστορία ως ο πρώτος γάλλος βασιλιάς της Αναγέννησης (ήταν γνωστός και ως ο «Πατέρας και Αναστηλωτής των Γραμμάτων») αλλά και

Το Σατό ντε Σαμπόρ «ποζάρεϊ» με όλο του το μεγαλείο στις όχθες του ποταμού Κοσόν.
Κάτω: Η κρεβατοκάμαρα στην οποία κοιμόταν ο Λουδοβίκος ΙΔ', γνωστός και ως «Βασιλιάς Ηλιος», όταν βρισκόταν στο κάστρο.

ως ένας ηγεμόνας με σημαντική συνεισφορά στην αρχιτεκτονική: Ο μονάρχης με την οξυδερκή ματιά και το εξαιρετικό γούστο επένδυσε πολλά χρήματα σε λαμπρά μέγαρα, μεταξύ άλλων αναπαλαιώνοντας και μεγαλώνοντας το Κάστρο του Αμπουάζ, όπου έζησε τα παιδικά του χρόνια, και το Κάστρο του Μπλουά – και τα δύο βρίσκονται στην κοιλάδα του Λίγηρα. Για την Ιστορία, στο Κάστρο του Αμπουάζ φιλοξενήθηκε από τον Φραγκίσκο ο Λεονάρντο Ντα Βίντσι, ο οποί-

ος ακολούθως έζησε τα τελευταία χρόνια της ζωής του στο γειτονικό Κάστρο του Κλο-Λισέ. Ο πολυμαθής καλλιτέχνης βρίσκεται ενταφιασμένος στο παρεκκλήσι του Αμπουάζ. Όσο για το Κάστρο του Μπλουά, εκεί το 1429 η Ιωάννα της Λωρραίνης δέχθηκε την ευλογία του Αρχιεπισκόπου της Ρεμς λίγο πριν αναχωρήσει με τον στρατό της για να συγκρουστεί με τους Άγγλους. Δεκάδες τα ιστορικά γεγονότα (και οι μύθοι) που συνδέονται με την Κοιλάδα του Λίγηρα και τα

ΚΑΥΤΗ ΣΟΚΟΛΑΤΑ

Μια περιήγηση γεμάτη γευστικές απολαύσεις στις καλύτερες σοκολατερί του κόσμου.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΒΙΛΙΟ

Το σκηνικό έχει ως εξής: Εξω ο βοριάς που τ' αρνάκια (και όχι μόνο) παγώνει (θυμάστε το ποίημα του Γεωργίου Ζαλοκώστα:), με τον χειμώνα να δείχνει το σκληρό πρόσωπό του. Βροχή ή χιόνι, αέρας, ομίχλη και καταχνιά και χαμηλές θερμοκρασίες (εκτός συνόρων, τουλάχιστον). Έχει ως γνωστόν και τη γοητεία του αυτός ο καιρός, ειδικά όταν δεν είσαι εκτεθειμένος στα φυσικά φαινόμενα αλλά τα παρακολουθείς πίσω από ένα παράθυρο, καλά προφυλαγμένος. Σε αυτό το παράθυρο καθόμαστε λοιπόν κι εμείς, και «εδώ μέσα είναι ζεστά (...) κι είναι τα φώτα λιγοστά» (για να θυμηθούμε και τους στίχους του Χρήστου Χαιρόπουλου). Επιπλέον, μοσχομυρίζει ζάχαρη και κακάο και βρασιμένο γάλα και βανίλια και καραμέλα και κανέλα και πορτοκάλι. Τη φτιάξαμε, λοιπόν, την ιδανική ατμόσφαιρα. Τώρα περιμένουμε να έρθουν στο τραπέζι μας τα φλιτζάνια με την αχριστή σοκολάτα και ο δίσκος με τα γλυκίσματα που θα τη συνοδεύσουν. Γιατί δεν υπάρχει τίποτε πιο ιδανικό από μια καυτή σοκολάτα και μερικά φρεσκοφουρισμένα μπισκότα βουτύρου για να ολοκληρωθεί με τρόπο θριαμβευτικό το παραμύθι μας. Ένα παραμύθι σαν αυτό που ζούμε σήμερα περιδιαβαίνοντας (έστω διά της φαντασίας) μερικές από τις διασημότερες σοκολατερί. Εκεί όπου μερικές γουλιές από το απολαυστικό ρόφημα σε κάνουν να βλέπεις τον κόσμο γύρω σου με μεγαλύτερη τρυφερότητα και αισιοδοξία.

● Το Caffé Rivoire της Φλωρεντίας έτοιμο να υποδεχθεί τους πελάτες του στα καλοστρωμένα τραπέζια του.

● Ένα φλιτζάνι καυτή σοκολάτα από το Angelina είναι μια ιεροτελεστία που πρέπει να απολαύσει κάθε επισκέπτης του Παρισιού.

ANGELINA, Παρίσι, 226 Rue de Rivoli

Απέναντι από το Μουσείο του Λούβρου και τον Κήπο του Κεραμεικού, στην οδό Ριβολί με τις χαρακτηριστικές αψίδες, βρίσκεται ένα από τα πιο διάσημα και παλαιά ζαχαροπλαστεία του Παρισιού: Το Angelina ιδρύθηκε το 1903 από τον αυστριακό ζαχαροπλάστη Αντον Ρουμπελμάγερ, ο οποίος του έδωσε το όνομα της νύφης του. Διακοσμημένο με την αισθητική της μπελ επόκ (την αρχική διαμόρφωση είχε επιμεληθεί ο φημισμένος αρχιτέκτονας Εντουάρ-Ζαν Νιερμάν), σκηνικό που παραπέμπει σε άλλες εποχές, υποδέχεται καθημερινά εκατοντάδες επισκέπτες, μόνιμους θαμώνες και περαστικούς, για να τους ζεστάνει με τη διάσημη σοκολάτα του, τη Chocolat L' Africain, και να τους γλυκάνει με εξαιρετικής ποιότητας Mont-Blanc, πάστες Choc Africain, εκλέρ, μιλφείν και τάρτες με λεμόνι. Το Angelina λειτουργεί και ως ζαχαροπλαστείο, από όπου μπορεί καθένας να αγοράσει τις αγαπημένες του λιχουδιές και να τις απολαύσει στο σπίτι του. Από το 2013 η επιχείρηση επεκτάθηκε ανοίγοντας καταστήματα σε όλη τη Γαλλία και λειτουργώντας (μεταξύ άλλων) παραρτήματα στο Ντουμπάι (The Dubai Mall), στο Τόκιο, στο Κιότο, στη Σιγκαπούρη και στη Νέα Υόρκη. (Ένας ακόμα γνωστός προορισμός για

καλή σοκολάτα στο Παρίσι είναι το Les Deux Magots στην Place Saint-Germain-des-Prés.)

CAFFÉ RIVOIRE, Φλωρεντία, Piazza della Signoria

Ιδρύθηκε το 1872 από τον (γεννημένο και εκπαιδευμένο στο Τορίνο) σοκολατοποιό Ενρίκο Ριβουάρ, ο οποίος αφού εργάστηκε στον Οίκο της Σαβοΐας ενθουσιάζοντας με τα γλυκίσματά του τους εστεμμένους της Ευρώπης, αποφάσισε να γνωρίσει την τέχνη του και στην καλή κοινωνία της Φλωρεντίας. Το ιστορικό ζαχαροπλαστείο εξακολουθεί ενάμιση αιώνα από την ημέρα που πρωτολειτούργησε να είναι διάσημο για τις σοκολάτες του, ανάμεσά τους και για το ρόφημα που παρασκευάζεται από υλικά υψηλής ποιότητας τα οποία δεν έχουν υποστεί βιομηχανική επεξεργασία. Το Caffé Rivoire λειτουργεί και ως γκουρμέ εστιατόριο.

THE OLD CHOCOLATE HOUSE, Μπριζ, Mariastraat 1C

Η επιχείρηση λειτουργεί από το 1997. Τις βάσεις της έθεσε η Φρανσουά Τομά με το μικρό κατάστημα με σοκολάτες που διατηρούσε στην καρδιά της Μπριζ. Όταν αποφάσισε, μαζί με τα παιδιά της, να επεκτείνουν τις δραστηριότητές τους, σκέφτηκαν να ανοίξουν «μια αίθουσα τσαγιού όπου καθένας μπορούσε να κά-

● Το Caffé Rivoire της Φλωρεντίας έτοιμο να υποδεχθεί τους πελάτες του στα καλοστρωμένα τραπέζια του.

Το Caffé Rivoire ιδρύθηκε το 1872 από τον σοκολατοποιό Ενρίκο Ριβουάρ, ο οποίος αφού εργάστηκε στον Οίκο της Σαβοΐας ενθουσιάζοντας με τα γλυκίσματά του τους εστεμμένους της Ευρώπης, αποφάσισε να γνωρίσει την τέχνη του και στην καλή κοινωνία της Φλωρεντίας ➤

● **Αριστερά:** Η χαρακτηριστική πρόσοψη από τούβλα στο The Old Chocolate House της Μπριζ.
Επάνω: Ακόμα και αν δεν την πιάνει το μάτι, η Chocolateria San Ginés της Μαδρίτης είναι διάσημη στους φίλους των καλών παλιομοδίτικων γλυκισμάτων.
Κάτω: Το Chocolate House του Λουξεμβούργου σάς σερβίρει το ρόφημά σας στο... κουτάλι!

νει μια στάση, στις χειμωνιάτικες βόλτες του, για να πίνει και μια ζεστή σοκολάτα. Ανακαλέσαμε μνήμες από τα παιδικά μας χρόνια, τότε που όταν θέλαμε μια ζεστή σοκολάτα απλά βάζαμε στο μάτι της κουζίνας μια κατσαρόλα με γάλα και ρίχναμε μέσα μερικά κομμάτια σοκολάτα. Αυτό ακριβώς θέλαμε να προσφέρουμε και στους πελάτες μας». Το μενού του The Old Chocolate House, όπως ονομάστηκε η επιχείρηση, εκτός από σοκολάτα και τσάι περιλαμβάνει νοστιμιές όπως βάρφλες που παρασκευάζονται με την παλιά, μυστική συνταγή της γιαγιάς της οικογένειας. Στο online shop διατίθενται μεταξύ άλλων σοκολατάκια, λιχουδιές από marzipan και όμορφα ρετρό κουτιά για τσάγια και σοκολάτες.

CAFÉ & CONFISERIE 1842 ΣΤΟ HAUS CONDITOREI SCHOBER, Ζυρίχη, Napfgasse 4

Εδώ η σοκολάτα λιώνει μέσα σε καυτό, πλήρες γάλα και σερβίρεται με ανάλαφρη κρέμα και (σε όποιους την προτιμούν έτσι) με την προσθήκη λίγου καφέ εσπρέσο. Αυτή, βεβαίως, είναι μία από τις εκδοχές που ο επισκέπτης μπορεί να απολαύσει. Το Café Schober που λειτουργεί από το 1842 (έχοντας αλλάξει κατά διαστήματα ιδιοκτήτες) στο ιστορικό κέντρο της Ζυρίχης διαθέτει επίσης υπέροχες τάρτες και άλλα μικρά (και ακριβά) γλυκά. (Για τη σοκολάτα του φημίζεται και το

● Café & Restaurant Sprüngli στην Paradeplatz – Bahnhofstrasse 21.)

MINDY'S BAKERY, Σικάγο, 1623 N. Milwaukee Avenue

Μαύρη σοκολάτα από το Μεξικό, με κανέλα και με πιπέρι καγόν. Βελγική σοκολάτα γάλακτος με μία πρέζα αλάτι. Γαλλική γλυκόπικρη σοκολάτα με βούτυρο κακάο. Τις τρεις ποικιλίες διαθέτει ως ρόφημα ή σε σκόνη, συσκευασμένες σε καλαίσθητες χάρτινες σακούλες, το Mindy's Bakery του Σικάγο. Για να γίνει ακόμα μεγαλύτερη η απόλαυση, το κατάστημα διαθέτει και μπάμπα, ένα γλυκό ψωμί-τσουρέκι εβραϊκής καταγωγής, γεμιστό με αποξηραμένα φρούτα και κανέλα ή με σοκολάτα. Τα κέικ, τα μπισκότα, οι αμυρές τάρτες και τα bagels συμπληρώνουν τον κατάλογο. Ένα φλιτζάνι καυτή σοκολάτα κοστίζει οκτώ δολάρια – συν 5,5 δολάρια για το μπάμπα, ώστε το «αμάρτημα» να είναι ολοκληρωμένο.

● Σε σκηνικό των αρχών του 19ου αιώνα παραπέμπει η ατμοσφαιρικά φωτισμένη αίθουσα του Café Schober στη Ζυρίχη.

CHOCOLATERIA SAN GINÉS, Μαδρίτη, Pasadizo de San Ginés 5

Τηγανητά, ζαχαρωμένα ψωμάκια που θυμίζουν μακρόστενους λουκουμάδες, τα τσούρος είναι γλυκίσματα που βρίσκεις όπου και αν πας στην Ισπανία και που μπορείς να τα φας και περπατώντας στον δρόμο. Βεβαίως, ο καλύτερος τρόπος για να τα απολαύσεις είναι να τα βουτάς, όσο είναι ακόμα ζεστά, σε επίσης ζεστή σοκολάτα ή κακάο. Αυτή την απόλυτα χειμερινή ηδονή σερβίρει όλον τον χρό-

νο η Chocolateria San Ginés της Μαδρίτης. Το κατάστημα βρίσκεται ανάμεσα στην Puerta del Sol και στο Teatro Real, την ιστορική όπερα της πρωτεύουσας της Ισπανίας. Ο διώροφος χώρος όπου στεγάζεται είχε κατασκευαστεί το 1890 για να χρησιμοποιηθεί ως πανδοχείο, όμως από το 1894 στεγάστηκε εκεί εργαστήριο παρασκευής τσούρος και καφέ. Το café ανοίγει από νωρίς το πρωί σερβίροντας πάντα την περίφημη σοκολάτα του και τα γευστικότερα τσούρος του και αν και είναι αρκετά τουριστικό διατηρεί σε καλό επίπεδο τα προϊόντα του.

CHOCOLATE HOUSE, Λουξεμβούργο, 20, Rue du Marché-aux- Herbes

Η διαδικασία έχει ως εξής: Ο πελάτης επιλέγει το «chocolate spoon» της αρεσκείας του. Δηλαδή ένα ξύλινο κουτάλι το οποίο στην άκρη του έχει ένα μεγάλο τετράγωνο κομμάτι σοκολάτας. Υπάρχουν γεύσεις και γεύσεις. Όταν καταλήξει στη γεύση που επιθυμεί, κάθεται στην τραπέζια με τα ξύλινα μοναστηριακά τραπέζια όπου του σερβίρουν ένα φλιτζάνι καυτό γάλα. Τα υπόλοιπα μπορείτε να τα φανταστείτε: Ο τυχερός «chocoloholic» βουτάει το κουτάλι στο γάλα και αφήνει τη σοκολάτα να λιώσει, απολαμβάνοντας στη συνέχεια το ρόφημα που είδε να δημιουργείται μπροστά στα μάτια του. Το κατάστημα είναι ανοικτό τις καθημερινές από τις οκτώ το πρωί ως τις οκτώ το βράδυ. Τα Σαββατοκύριακα ανοίγει λίγο πιο αργά.

DANDELION CHOCOLATE, Σαν Φρανσίσκο, 740 Valencia Street (και σε τρία ακόμα σημεία του Σαν Φρανσίσκο, καθώς και στο Λος Άντζελες, στο Λας Βέγκας και στην Ιαπωνία)

Σοκολάτα κλασική, παχιά και γλυκόπικρη ή εμπλουτισμένη με διάφορα καρυκεύματα και μυρωδικά, όπως κανέλα, τσίλι, πράσινο τσάι. Για την παρασκευή της το Dandelion χρησιμοποιεί βι-